

[Bjerre.]

sedlerne afskaffes, og jeg er i det hele taget tilfreds med lovforslagene og kan tilsige mit partis støtte til deres gennemførelse.

Foss: Der vil ikke være megen grund for mig til at forlænge diskussionen, så meget mindre som der ikke kan blive tale om nogen egentlig diskussion, når der er tilslutning til lovforslagene fra alle sider.

Jeg vil gerne give min fulde tilslutning til det, som det ærede medlem hr. Hans Hansen sagde om frihed for pas for nordiske statsborgere. Jeg er selvfølgelig også lidt nysgerrig efter at få at vide, hvor langt man er kommet i den sag, ikke mindst da jeg har haft at gøre med den i den nordiske parlamentariske komité. Jeg er glad for de i lovforslagene indeholdte paragraffer, hvorefter det ved kongelig anordning kan bestemmes, hvorvidt danske statsborgere og udlændinge skal have pas, idet det derved bliver så meget lettere at lempe reglerne, efterhånden som det bliver muligt.

Jeg er jo ikke jurist, men da jeg læste bestemmelsen igennem, studsede jeg over reglen om, at rejsende skal indskrives i hotelprotokollen, således som det lige er blevet omtalt af det ærede medlem hr. Bjerre. Jeg synes i og for sig, det er en fornuftig bestemmelse, og at den er fuldkommen rimelig, og jeg forstår også meget vel, at hotelværterne ønsker, at det skal være en almindelig regel og ikke noget, de skal bede om, men som lægmand savner jeg en bestemmelse om en bødestraf i tilfælde af, at man opgiver forkert navn og forkerte oplysninger. Det er muligt, at det står der, men dette er jo ikke helt det samme, som vi havde tidligere med hotelsedlerne. Vi hørte tilfældet med disse interessante unge mennesker, der havde fået en bøde, og det er jo klart, at når man skriver en hotelseddel og opgiver forkert navn på den, så er det falsk, men det er noget andet, når man opgiver oplysninger til en hotelportier og han så skriver dem ind i protokollen. Jeg ville synes, det var rimeligt, om det også medførte en vis forpligtelse, og at de pågældende kunne ifalde straf, for ellers bliver den nye ordning vel illusorisk.

Med hensyn til passpørgsmålet har vi jo indenfor den nordiske parlamentariske komité erfaret, at der er ikke så lidt, der er illusorisk, men jeg tror, der er fuld forståelse heraf i alt fald her i landet, og jeg vil være glad for at få lempet de bestemmelser så meget som muligt, ikke mindst indenfor de nordiske lande, således som det allerede har været omtalt.

Jeg kan altså på mit partis vegne give tilslutning til de foreliggende lovforslag.

Anna Westergaard: Den ærværdige fremmedlov fra 1875 trænger til at blive afløst og har forlængst tjent sin tid ud. Den er forlænget, og den er fuld af lapper og er derfor i dag hverken tidssvarende eller fuldstændig. Adskillige tilløb har der været gjort for at få den fornyet, men den har haft en tilbøjelighed til at støde på hindringer af de forskellige arter. At disse forskellige hindringer nu lykkeligt er overvundet, så at det er lykkedes den højtærede justitsminister at nå frem til en afslutning, hilser vi fra vor side med stor tilfredshed, ikke mindst jeg personlig, for sidste gang fremmedloven var til behandling, udtalte jeg en vis lys tro på, at det ville lykkes ministeren at føre dette igennem. Den gamle fremmedlov, der formentlig nu ophæves, har i de foreliggende lovforslag fået nyt navn og er blevet delt i to lovforslag, nemlig forslag til lov om udlændinges adgang til landet og forslag til lov om pas til danske statsborgere m. m. Vi kan tiltræde denne ordning, der synes logisk og praktisk.

Som anført i bemærkningerne til lovforslagene er grundsynet for denne lovgivning det, at der kun må lægges hindringer i vejen for det frie rejsesamkvem mellem folkene, når det er absolut nødvendigt. Når det drejer sig om, at udlændinge mere varigt vil blive i landet, melder sig imidlertid hensynet til, om der herved opstår forhold, der strider mod berettigede danske interesser; heraf følger så igen nødvendigheden af et kontrolapparat, og det er her loven om udlændinges adgang til landet, der kommer til anvendelse. I dette forhold står på den ene side udlændingens moralske krav på en human og ensartet behandling uden vilkårlighed fra underinstanser, på den anden side det modtagende lands interesse i, at uønskede personer ikke tilsniger sig ophold i landet. Efter vor opfattelse er disse hensyn i alt væsentligt i det foreliggende lovforslag vel afbalanceret med hinanden. Det er meget tilfredsstillende, at lovforslagets § 2, stk. 2, udtrykkeligt fastslår, at politiet ikke på egen hånd må afvise en udlænding, der påberåber sig og sandsynliggør, at han er politisk flygtning, selvom man måske nok kan gøre sig sine tanker om vanskelighederne ved i påkommende tilfælde at sandsynliggøre dette. Men også den af folketinget foretagne ændring af § 8, der tidligere er omtalt angående underretning til udlændingen om, at han har ret til at begære spørgsmålet